آرمان ملی
armanmeli.ir
سال هشتم
شماره ۲۰۸۸
دوشنبه
۱۴۰۴•۰۲•۰۱
۲۲ شوال ۱۴۴۶ / ۲۱ آوریل ۲۰۲۵

ذره بین

روایت بروجردی از 2 محور کلیدی مذاکرات

سرمایه‌گذاری و ماندن در توافق

دومین دور از مذاکرات ایران و آمریکا در سفارت عمان در شهر رم ایتالیا در حالی به پایان رسید که بر اساس اعلام عباس عراقچی، وزیر امور خارجه، از روز چهارشنبه سوم اردیبهشت مذاکرات در سطح کارشناسی آغاز و شنبه هفته آینده یعنی ششم اردیبهشت و سومین دور از مذاکرات ایران و آمریکا انجام خواهد شد. آغاز مذاکرات کارشناسی از منظر برخی تحلیلگران و کارشناسان موید مثبت بودن فضای دو مرحله قبلی و حرکت رو به جلوی مذاکرات است.

حق غنی‌سازی

یک عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در خصوص آغاز مذاکرات کارشناسی و فضای مثبت دور دوم مذاکرات ایران و آمریکا اظهار داشت: فکر می‌کنم بهترین مستند مصاحبه خود آقای دکتر عراقچی است که فضا را به نوعی تکرار شرایط دور اول مذاکرات ترسیم کردند. یعنی فضا در مجموع مثبت بوده است. این نشان‌دهنده این است که طرفین اراده ادامه مذاکرات را دارند و این خود گام مثبتی است. البته به این معنی نیست که مطلق خوش‌بین باشیم اما گام یک و دو خوب برداشته شده و ورود به عرصه مذاکرات کارشناسی علامت دیگری است که قرار است مذاکرات جدی‌تر و کارشناسی‌تر جلو برود. علاءالدین بروجردی در خصوص دستور کار مذاکرات کارشناسی بیان داشت: هم برای ما مهم است تحریم برداشته شود هم برای آمریکایی‌ها مهم است که از نگرانی ادعایی ساخت بمب هسته‌ای خارج شوند. این سکه دورو دارد و به‌هم گره خورده است مبنای مذاکرات کارشناسی هم همین است. اگر این مرحله باز به جلو برود و به نتیجه برسد آنچه مهم است اخذ تضمین از آمریکا است با توجه به عهدشکنی آمریکا در برجام به‌رغم برخورداری از پشتوانه قطعنامه شورای امنیت، بسیار مهم است و باید برای مساله اخذ تضمین تدبیر جدیدی اندیشید تا کار با اطمینان کافی جلو برود. وی افزود: من به‌صورت کلی تاکید می‌کنم که همین که آمریکا پذیرفته به‌رغم خروج از برجام به میز مذاکره بازگردد از نگاه دیپلماتیک خود این نشان‌دهنده این است که آن راه را کنار گذاشته و متوجه شده که از این شیوه جوابی نمی‌گیرد. نماینده ادوار مجلس بیان کرد: بسیار مهم است که علت خروج بار قبل آمریکا چه بود؟ کمتر به بررسی و پاسخ به این سوال توجه می‌شود. از دید من علت این بود که آمریکایی‌ها حس کردند از این «نمد» - برجام - برای آنها کلاهی ساخته نمی‌شود. انتظار داشتند در برجام دایره وسیعی از فعالیت‌های اقتصادی تعریف شود و وقتی این اتفاق رخ نداد، بازی را برهم زدند. من تصور می‌کنم هوشمندی مقام معظم رهبری که آقای رئیس جمهور مطرح کردند که ایشان با سرمایه‌گذاری آمریکایی‌ها در ایران مشکلی ندارند می‌تواند این مشکل را حل کند. یعنی آنها دیگر نه تنها دغدغه کار اقتصادی نداشته باشند بلکه در دوران ترامپ تجارت‌پیشه انگیزه نیز داشته باشند. با این راهبرد انگیزه آنها برای خروج از توافق از بین رفته و مایل به حفظ توافق نیز خواهند بود.

تاثیر توافق احتمالی

رئیس پیشین کمیسیون امنیت ملی مجلس درباره درصد غنی‌سازی ایران و موضع طرف غربی اظهار کرد: من به دوستان هم گفتم که اگر ما به‌دنبال این هستیم که «پیشرانه‌های کشتی‌های اقیانوس‌پیما» اتمی شود باید ببینیم نیاز ما چند درصد و چقدر است. ما باید بر اساس نیاز عمل کنیم. اینکه بگویند ایران بیش از این درصد نیاز ندارد منطقی نیست. نیاز را باید در صحنه عمل تعریف کنیم و به اثبات برسانیم و بر آن مبنا غنی‌سازی را انجام دهیم. به نوشته خبرآنلاین وی در خصوص تاثیر توافق احتمالی بر روابط تهران و مسکو عنوان کرد: اگر قبلا هم این دغدغه بود با پیام هوشمندانه رهبری به رهبران چین و روسیه نباید این دغدغه باشد. چون در این پیام بر دائمی‌بودن و راهبردی بودن روابط تاکید شده است و اگر ما مذاکره‌ای هم با کشوری به‌نام آمریکا داریم تاثیری بر روابط ما با آمریکا نخواهد داشت. بروجردی تصریح کرد: من درباره جزئیات فنی اظهارنظر نمی‌کنم اما فکر می‌کنم اینکه ما تنها راهکار در مورد اورانیوم را انتقال آن تصور کنیم چندان صحیح نیست. باید بتوان اورانیوم ۶۰ درصد را به درصدهای پایین‌تر تبدیل کرد، بنابراین بحث انتقال را باید کنار بگذاریم و با استفاده از دیگر روش‌ها، نیاز داخلی صلح‌آمیز خود را تامین کنیم.

«آرمان ملی» حواشی پیرامون شورا و شهرداری را بررسی می‌کند

زاکانی از شهرداری تهران می‌رود؟

مهدی اقراریان: قانون شوراها می‌گوید انتخاب شهردار ۴ ساله است

نرجس سلیمانی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»: باید در کمیسیون حقوقی بررسی کنیم

آرمان ملی- حمید شجاعی: شاید اگر خود اعضای شورای شهر تهران نیز امروز به شهریور ۱۴۰۰ باز می‌گشتند و می‌خواستند شهردار تهران را انتخاب کنند روی هر گزینه‌ای دست می‌گذاشتند جز علیرضا زاکانی. این نه گزاره‌ای از سر نگاه جریانی و جناحی که اتفاقا تحلیلی از نوع نگاه اعضای شورای هر ششم تهران طی ۴ سال گذشته نسبت به عملکرد شهردار تهران است که نشان می‌دهد خود اعضای تمام اصولگرای شورا نیز چندان دل خوشی از شهرداری زاکانی ندارند. چه اینکه طی چهار سال اخیر بارها و بارها طرح استیضاح علیرضا زاکانی را کلید زدند؛ اما هر دفعه به نحوی از انحاء این مساله از دستور کار کنار رفت تا زاکانی همچنان در بهشت بماند. با این حال انتقادات جسته و گریخته اعضای شورا در مورد موضوعات مختلف از شهردار تهران عمق اختلافات میان شورا و شهرداری را به نمایش گذاشت که میزان این اختلافات تا چه حد است. اختلافاتی که در مورد مسائل مختلفی بروز و ظهور کرد. معضلات زیست محیطی، انتصابات شائبه‌دار در شهرداری تهران، ماجرای سفر به چین و قرارداد غیرشفاف با شرکت چینی، ماجرای گم‌شدن ون‌های شهرداری، داستان ساخت مسجد در بوستان قیطریه و... گوشه‌ای از اختلافاتی بود که میان اعضای شورا و شهردار تهران در جریان بود و هر چندی از کنار این اختلافات نداهایی مبنی بر احتمال استیضاح و برکناری زاکانی شنیده می‌شد نداهایی که البته چندان قوی نبود و به دلیل یکدست نبودن اعضای شورا در این مساله، استیضاح و برکناری همواره در حد حرف و سخن باقی می‌ماند و با حمایت چمران رئیس شورا و افراد همراه این مساله به بوته فراموشی سپرده می‌شد. اما از اواسط سال گذشته اتفاقات به نحو دیگری رقم خورد و زاکانی که از ابتدا انتقادات تندی علیه رئیس جمهور و دولت داشت و انتظار می‌رفت که در مواجهه با دولت جدید دچار مشکل شود، اما زاکانی روند عملکردی و رویکردی خود را تغییر داد و با دولت همراه شد و در جلسات دولت نیز حضور یافت. اما این امر نیز باعث نشد تا نگاه‌ها از عملکرد پرانتقاد او برداشته شود و اعضای شورا نیز خواهان پاسخگویی وی در خصوص وعده‌های داده شده و عملکرد شهرداری تهران طی روند عملکردی ۴ ساله آقای شهردار شده‌اند. درهمین راستا پیش از سال جدید بود که طی فرایندی مجمع تشخیص مصلحت نظام دوره فعلی شوراهای اسلامی شهر و روستا را تا خرداد ۱۴۰۵ تمدید کرد تا به‌جای ۴ سال شوراهای شهر و روستا ۵ ساله شوند. البته همراه با این مصوبه نیز چندی پیش علی نیکزاد نایب رئیس مجلس در خصوص دوره عملکردی شهرداران گفت: هم‌زمان با تمدید یک ساله دوره ششم شوراهای اسلامی شهر در سراسر کشور، احکام شهرداران و مسئولیت آنان نیز که توسط اعضای این دوره شورا تنفیذ و تمدید شده است. اما اخیرا بندی اصلاح شده در قانون شوراها دیده شده که بر پایه آن نمی‌توان دوره مسئولیت شهرداران را تمدید کرد و حال باید دید که با این حساب تهران با شهردار پر حاشیه خود خداحافظی خواهد کرد یا اینکه زاکانی یکسال دیگر نیز بر صندلی مدیریت شهری تهران تکیه خواهد زد.

زاکانی می‌رود؟

روز گذشته بود که سیصد و هجدهمین جلسه شورای شهر تهران برگزار شد و در آن مطالب مختلفی از جمله مساله مهم تحقیق و تفحص از سازمان املاک و درخواست حسابرسی ویژه از شرکت همشهری مطرح شد، اما آنچه بسیار بیشتر مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفت صحبت‌های رئیس کمیته نظارت شورای شهر تهران، حول محور احتمال تغییر شهردار تهران بود که در رسانه‌ها بازتاب‌های مختلفی داشت. مهدی اقراریان، در صحن علنی شورا خطاب به شهردار تهران تذکری مهم داد و خواستار ارزیابی دقیق وعده‌ها و تعهدات شهردار طی چهار سال گذشته شد. وی با اشاره به تمدید دوره شورای ششم به مدت ۱۰ ماه، تاکید کرد که شهردار باید مطابق با تعهدات خود عمل کند و در صورت عدم تحقق این وعده‌ها، تغییر شهردار در مدت باقی‌مانده باید مورد توجه قرار گیرد. رئیس کمیته نظارت شورای اسلامی شهر تهران، در جلسه شورا و در تذکری خطاب به شهردار تهران اظهار کرد: «با توجه به تمدید ۱۰ ماهه دوره شورای ششم و در پی حادثه تلخ سقوط بالگرد رئیس جمهور، این تمدید یک استثنا است و اصل بر این است که دوره شوراها و شهرداران برای یک دوره چهار ساله باشد. به همین دلیل، باید مساله تمدید دوره شهردار به طور دقیق تعیین تکلیف شود.» وی ادامه داد: «طبق ماده ۸۰ قانون شوراها، انتخاب شهردار برای مدت چهار سال انجام می‌شود و این مساله که با تمدید دوره شوراها، دوره شهردار هم تمدید می‌شود، نیازمند بررسی دقیق حقوقی است.» اقراریان همچنین خواستار ارزیابی عملکرد شهردار تهران در دوره چهار ساله‌ای که تا کنون گذشته، شد و تاکید کرد: «امروز روز ارزیابی اقدامات شهردار است و باید بر اساس وعده‌ها و تعهداتی که ایشان داده‌اند، عملکرد ایشان بررسی شود.» رئیس کمیته نظارت شورا عنوان کرد: «شهرداری تهران در زمینه‌های مختلف فعالیت‌هایی انجام داده است، اما فاصله‌ای بین آنچه که در رسانه‌ها به عنوان دستاوردهای شهرداری مطرح می‌شود و واقعیت‌های موجود وجود دارد. برخی اقدامات مثبت بوده، اما در مواردی دیگر، شاهد تحقق وعده‌ها نبوده‌ایم.» وی افزود: «در صورتی‌که در این دوره شهردار تهران نتواند به تعهدات خود عمل کند، باید امکان تغییر شهردار برای مدت باقی‌مانده فراهم شود تا در صورت نیاز، شهر به مسیر درست خود بازگردد.» اقراریان از شهردار تهران خواست تا اقدامات و وعده‌های خود را به طور شفاف به شورا ارائه دهد و از اعضای شورا خواست که با توجه به تجربه‌های گذشته، عملکرد شهردار را به طور دقیق ارزیابی کنند. همچنین سوده نجفی عضو هیات رئیسه شورای اسلامی شهر تهران در پایان با انتقاد از برخی انتصابات غیرقانونی در شهرداری تهران گفت: تذکر بعدی بنده در خصوص برخی از انتصابات در شهرداری تهران است که شرایط لازم برای احراز این مسئولیت را نداشتند. توصیه می‌کنم سرمایه اجتماعی شهرداری که همین کارکنان و پرسنل خدوم هستند را نادیده نگیرید چون در ملاقات‌هایی که با کارکنان داریم بی‌انگیزگی در بین آنها موج می‌زند.

فرآیندهای قانونی

رئیس کمیسیون نظارت شورای شهر تهران در خصوص صحبت‌های مهدی اقراریان در باب احتمال تغییر شهردار اظهار داشت: باید در کمیسیون حقوقی بررسی کنیم و ببینیم که آن مصوبه مجلس و اصلاحیه چه بوده و بعد در مورد آن اظهارنظر کنیم. نرجس سلیمانی در خصوص نوع نگاه اعضای شورای شهر به برکناری شهردار تهران به «آرمان ملی» گفت: قانون برای این موضوع تعداد آرای و فرایندهای مشخصی در نظر گرفته و باید بر اساس فرایندش به این موضوع نگاه کرد و این موضوع یکسری رای و هماهنگی می‌خواهد، باید دید که قانون چه نگاهی به این مساله داشته است و باید اجازه بدهیم که این مسائل بررسی بشود. سلیمانی در خصوص عملکرد شهردار تهران و تاثیر آن بر نوع تصمیمات اعضای شورا تصریح کرد: این دقیقا بستگی و نیاز به نظر و هماهنگی داخل صحن دارد و واقعا الان نمی‌شود در موردش صحبت کرد.

سایه جلیلی علیه دولت سایه

واقعیت‌ها و تحول باقری‌کنی

علی باقری‌کنی که بعد از انتصاب عباس عراقچی به‌عنوان وزیر امور خارجه و با تمام شدن ماموریتش به‌عنوان سرپرست وزارت امور خارجه به‌عنوان دبیر شورای راهبردی روابط خارجی منصوب شد، شمایل کامل تغییر دیدگاه‌ها درباره مذاکره و ارتباط با غرب است. باقری در زمان دبیری جلیلی در شورای عالی امنیت ملی معاون او و مذاکره‌کننده تیم او بود و از مخالفان برجام، با این حال در دولت سیدابراهیم رئیسی به سمت معاونت حسین امیر عبداللهیان وزیر خارجه فقید منصوب شد و سه سال درباره برجام با اروپایی‌ها مذاکره کرد. او که تا سال‌ها دست راست و سایه همراه سعید جلیلی شناخته می‌شد، وقتی به‌عنوان رئیس هیات مذاکره‌کننده در دولت سیزدهم پای میز مذاکرات احیای برجام نشست متوجه شد که دنیای واقعی مذاکره با آنچه سال‌ها در سایه سعید جلیلی تکرار کرده بود، تفاوت زیادی دارد. به نوشته رویداد ۲۴، از ابتدای آغاز به کار باقری‌کنی در دولت سیزدهم شایعات و صحبت‌هایی درباره فاصله بین جلیلی و باقری‌کنی شنیده می‌شد اما اسفندماه سال گذشته امیرحسین ثابتی از چهره‌های اصلی حلقه سعید جلیلی به صراحت از این اختلاف و جدایی سخن گفت. ثابتی درباره این اختلاف گفته است: «علی باقری شخصا آدم محترمی است و هیچوقت چیز بدی از وی ندیدم. در ماجرای برجام نظر علی باقری خیلی عوض شد. علی باقری با جلیلی اختلاف بر سر برجام پیدا کرده‌اند. یکبار باید سه چهار ساعت با باقری به خاطر عوض شدن نظرش بر سر برجام گفت‌وگو کنم. جنس علی باقری را جنس ظریف و روحانی نمی‌دانم.»

دو دهه با جلیلی

رشد علی باقری‌کنی در خانواده‌ای ریشه‌دار در سیاست‌ورزی در جمهوری اسلامی، سرنوشتش را با سیاست گره زد. او فرزند محمدباقر باقری‌کنی- از اعضای سابق مجلس خبرگان رهبری و عضو هیات امنای موسسه جامعه‌الصادق- و برادرزاده محمدرضا مهدوی‌کنی، روحانی صاحب نفوذ و شیخ تصمیم‌ساز اصولگرایان بود. علاوه بر این وصلت مصباح‌الهدی، برادر علی باقری‌کنی با خانواده خامنه‌ای ریشه‌های خانواده باقری‌کنی را بیش از پیش تحکیم کرد. فارغ‌التحصیلی از دانشگاه امام صادق مسیر زندگی باقری‌کنی را به سمت سعید جلیلی سوق داد. سابقه همراهی باقری‌کنی با سعید جلیلی البته به دهه ۸۰ باز می‌گردد؛ هرجا سعید جلیلی مسئولیتی داشت، باقری‌کنی دست راست و صدای ناطق تکرار دیدگاه‌های او بود. باقری‌کنی از ۸۶ تا ۹۲ و در دوره سکانداری سعید جلیلی در مذاکرات هسته‌ای در دولت نهم و دهم در تیم مذاکره‌کننده عضویت داشته و زمانی که سعید جلیلی، معاونت اروپا و آمریکای وزارت امور خارجه را برعهده داشت؛ مدیرکل اروپای مرکزی و شمالی این معاونت بود و پس از سعید جلیلی، مدتی به عنوان معاون اروپای وزیر امور خارجه فعالیت کرد و پس از حضور جلیلی در شورای عالی امنیت ملی، به‌عنوان معاون او منصوب شد. بعد از فارغ‌التحصیلی از دانشگاه امام صادق، علی باقری‌کنی مدتی در صداوسیما مشغول به کار شد اما خیلی زود به عرصه‌ای رفت که مرادش یعنی سعید جلیلی در آن فعال بود. حضور اولیه باقری‌کنی در دستگاه دیپلماسی جمهوری اسلامی مصادف شده بود با سال‌هایی که قطعنامه‌های پی‌درپی علیه ایران صادر می‌شد و پرونده هسته‌ای ایران در شورای امنیت سازمان ملل از فاز حقوقی وارد فاز امنیتی شده بود. قطعنامه‌های شورای امنیت یکی پس از دیگری تحریم‌های بی‌سابقه مالی و نفتی را بر سر ایران می‌ریخت و در این شرایط سعید جلیلی شمایل مذاکره بود و علی باقری‌کنی کنار دستش مشق سیاست و مذاکره می‌کرد. او خود درباره ۵ سال حضورش به عنوان عضو ارشد تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای و رویکردهای جناح‌های مخالف به مذاکرات آن زمان، ادبیاتی مشابه گفته‌های سعید جلیلی در مذاکرات دارد؛ مبهم و پیچیده و تمرکز بر بازی با کلمات برای دوری از پاسخگویی درباره علت عدم دستیابی به یک توافق.

شورش علیه استاد

وقتی علی باقری‌کنی به جای عباس عراقچی سرپرستی و هدایت تیم مذاکره‌کننده ایران را بر عهده گرفت بسیاری یک تصویر قطعی را بیان می‌کردند؛ رئیس تیم مذاکره‌کننده در حقیقت جلیلی است و غیرممکن است که باقری‌کنی از زیر سایه سعید جلیلی بیرون بیاید. جدایی باقری‌کنی و جلیلی اما زودتر از چیزی که تصور می‌شد رخ داد؛ افشای رسانه‌ای نامه سعید جلیلی به رهبری در نقد روند مذاکرات وین که هدایتش را باقری برعهده داشت، نشان داد علی باقری علیه استاد و مراد خود شوریده است. زمزمه‌ها شروع شد که باقری رویکردی متفاوت از جلیلی در مذاکرات دنبال کرده که از قضا مورد توافق مقامات عالی نظام نیز بوده است. جلیلی در آن نامه ۲۰۰ صفحه‌ای به رهبر انقلاب، پیشنهاد خروج از برجام، افزایش غنی‌سازی حتی تا ۹۰ درصد را داده بود، با این منطق که بعد از شکستن خطوط قرمز هسته‌ای، امتیازات بیشتری را کسب می‌کنیم. اما باقری، تلاش می‌کند با تاکتیک «مذاکره برای رفع تحریم» راهی متفاوت از سعید جلیلی را برود. شهریور سال ۱۴۰۱ کم‌کم صدای اعتراض منتقدان برجام و نزدیکان سعید جلیلی نسبت به عملکرد باقری‌کنی بلند شد. شهریور سال ۱۴۰۲ دوران تعارف بین علی باقری‌کنی و سعید جلیلی کاملا به پایان رسید. حالا علی باقری‌کنی در جایگاه دبیری شورای راهبردی روابط خارجی موقعیت ویژه‌ای دارد؛ جلیلی و یارانش از او دلخور هستند اما برای دیپلماتی که یکدهه پیش برجام را با زن ناسازگار و کودک سرطانی مقایسه کرده بود و یکدهه بعد، وقتی از زیر سایه دولت سایه و جلیلی بیرون آمد، در آخرین جلسه شورای امنیت سازمان ملل گفت: «برجام به‌عنوان یك ابتکار چندجانبه توانست یکی از موضوعات غیرضروری و یك نگرانی ساختگی ازسوی کشورهای غربی درخصوص برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران را مورد توجه قرار دهد.» فصل تازه‌ای از سیاست‌ورزی در راه است. فصلی خارج از سایه دولت سایه.

گزارش

هفته شلوغ دیپلماسی ایران

محمود شوری: وزیر دفاع عربستان برای فهم مستقیم سیاست منطقه‌ای ایران به تهران آمد

یک تحلیلگر مسائل بین‌الملل در خصوص تقارن سفر هیات سعودی به ایران و ارائه پیام به رهبر انقلاب اظهار داشت: با آمدن آقای ترامپ جهان و به‌طور مضاعف منطقه خاورمیانه در یک وضعیت عدم قطعیت قرار گرفت که این وضعیت هم یک ویژگی دوگانه و به نوعی پارادوکسیکالی دارد و از یکطرف هم امیدهایی برای گفت‌وگو و حل وفصل برخی از مهم‌ترین مسائل جهانی مثل بحران اوکراین و موضوع هسته‌ای ایران ایجاد کرده است. به عبارتی هم امیدهایی ایجاد کرده و هم اینکه به طرز عجیبی که گفته شد (به شکل پارادوکسیکالی) با این وضعیت ما بر روی لبه باریکی از شرایط دشوار حرکت می‌کنیم و اینکه هر لحظه امکان دارد شرایط در منطقه دچار تغییر و تحولات شود و سطح تنش بالا برود. این موضوع کاملا برای تمامی بازیگران موثر چه در سطح منطقه‌ای و چه در سطح بین‌المللی ابهام ایجاد کرده و همه بازیگران در آن تلاش می‌کنند با تعاملات دیپلماتیکی که انجام می‌دهند این عدم قطعیت‌ها و ابهام‌ها را کمتر کنند. محمود شوری گفت: طبیعتا سفر وزیر دفاع عربستان به ایران هم از این منظر قابل تحلیل و ارزیابی است و اینکه به هر حال عربستان به‌عنوان یک بازیگر مهم منطقه حتما نگرانی‌هایی دارد و از طرف دیگر نیز ایده‌ها و برنامه‌هایی برای آینده شرایط منطقه‌ای دارد که طبیعتا این ایده‌ها و برنامه‌ها بدون تعامل با ایران و بدون اینکه مشخص شود ایران چه سیاست‌هایی را در منطقه در پیش خواهد گرفت و بدون مشخص شدن نتایج مذاکرات هسته‌ای ایران و آمریکا چندان برای عربستانی‌ها قابل دسترس نخواهد بود. وی افزود: به همین دلیل تصور می‌کنم حداقل یکی از مهم‌ترین موضوعاتی که موجب شده در آستانه این مذاکرات هسته‌ای ایران و آمریکا، وزیر دفاع عربستان به ایران بیاید این است که آنها دارند تلاش می‌کنند آن نوع نگاه و برداشت‌های خودشان از تحولات منطقه‌ای را با ایران در میان بگذارند و دوم اینکه رویکرد ایران را بفهمند و سعی کنند از طریق این تعاملات خوب هم تاثیرگذاری بر شرایط آینده منطقه داشته باشند و اجازه ندهند شرایط منطقه به سمت و سویی سیر کند که منطقه مجددا وارد یک درگیری تازه شود. این کارشناس مسائل سیاست خارجی بیان کرد: به هر حال با تحولاتی که در یکسال نیم اخیر داشتیم حتما برای عربستان خیلی مهم هست که شرایط دوباره به سمت تشدید درگیری‌های نظامی سوق پیدا نکند. اینها دلایلی است که باعث شده وزیر دفاع عربستان به ایران سفر کند. این سفر مهم و تاریخی می‌تواند یک سفر تاثیرگذار در شرایط منطقه‌ای باشد.

سفر عراقچی به روسیه

شوری در ارزیابی ارتباط سفرآقای عراقچی به روسیه و دیدار با پوتین در آستانه مذاکرات ایران و آمریکا بیان کرد: سفر آقای عراقچی در آستانه دومین دور گفت‌وگوهای غیرمستقیم ایران و آمریکا دلایل مختلفی داشت، این سفر یک سفر معمولی از نوع سفرهایی که وزرای خارجه ایران به روسیه داشتند نبوده چون به هر حال ما می‌دانیم که پیام مقام معظم رهبری را هم به آقای پوتین تسلیم کردند و گفت‌وگوهای مفصلی هم با آقای پوتین و آقای لاوروف وزیر خارجه روسیه داشتند که جمیع اینها بیانگر این است که سطح این سفر فراتر از سطح سفرهای معمول وزیر خارجه ایران به روسیه بوده است. دلیل اول این مساله این است که ما با آن توافق‌نامه‌ای که بین ایران و روسیه امضا شده با روس‌ها به نوعی وارد یک شراکت راهبردی می‌شویم و عملا ایران و روسیه در آن تلاش می‌کنند که در سطح بین‌المللی میزان همکاری و نزدیکی را بین خودشان اعلام کنند و از این جهت این برای ایران بسیار حائز اهمیت است که هم آخرین دیدگاه‌ها و برداشت‌های خودش را از شرایط با روس‌ها در میان بگذارد و نظر روس‌ها را در این زمینه بداند و هم اینکه از ظرفیت روسیه به‌عنوان یک عضو شورای امنیت و مهم‌تر از آن به‌عنوان عضوی از برجام استفاده کند تا بتواند در گفت‌وگوهای آتی که با آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها داریم دنبال می‌کنیم، بتواند وزنه خود را تقویت کند. وی در این خصوص که روسیه برای به ثمر رسیدن مذاکرات تلاشی خواهد کرد، اظهار کرد: تردیدی نیست که به هر حال روسیه در مذاکرات هسته‌ای ایران و غرب نقش متفاوتی را ایفا کرده، اگرچه روسیه هیچوقت جزو مدعیان برچیده شدن توانمندی هسته‌ای ایران نبوده و هیچوقت با توانمندی هسته‌ای ایران مخالفتی نکرده و بعضا حمایت‌های موثری هم از برنامه هسته‌ای ایران داشته ولی به هر حال روسیه به‌عنوان یک قدرت بزرگ جهانی منافعی دارد که ممکن است در مقاطعی این منافع با منافع ایران هماهنگ نبوده یا به هر حال مورد انتقاد جمهوری اسلامی ایران هم بوده ولی به هر حال این به این معنا نیست که باید ظرفیت روسیه را در این تعاملات نادیده گرفت. به صلاح نیست با تصور اینکه ممکن است روسیه در مواقعی نقش منفی ایفا کند ما خودمان را از ظرفیت روس‌ها محروم کنیم و به نوعی دست خودمان را در این موازنه استراتژیکی که شکل گرفته خالی‌تر بکنیم و اجازه دهیم که روسیه هم در سمت قدرت‌های غربی قرار گیرد. برای ایران همیشه حائز اهمیت بوده که با روس‌ها این تبادل نظر را داشته باشد و دیدگاه‌های خودش را با روس‌ها نزدیک کند و در حوزه‌هایی که منافع مشترک وجود دارد یک بازی مشترک هم شکل بگیرد که این می‌تواند به افزایش ظرفیت‌های ایران در گفت‌وگوهای هسته‌ای کمک کند.